

For Rugens Bedkommende overftiger Indførselen som bekjendt Udførselen, men for Byggen overftiger Udførselen Indførselen, og den Byg, der udføres, er den gode Byg, det er den Byg, som man ved et fremskredet Agerbrug har opnaaet at producere i saa god Kvalitet, at den søges af Ublandets Bryggerier; lige saa vel som den bruges af vore egne Bryggerier. Den Byg, der indføres, bruges udelukkende som Føderstof. Det er allerede i Gaar blevet fremhævet, at det er Landmændene, der anvende den ringere Byg som Føderstof og sælge deres bedre Byg som Handelsvare. Af de Tabeller, der findes som Bilag til Lovforslaget, skal jeg fremhæve et Par Tal, som tydeligt nok vise dette. Det sidste Aar, for hvilket der findes Oplysninger, er 1884. Da blev der indført henved 48 Millioner Pund Byg og udført omtrent 69 Millioner Pund Byg. Værdierne af begge Mængderne ere anførte ved Siden af, og det ses, at den Byg, som er indført, er anset til en Værdi af omtrent 6 Dre pr. Pund, medens den, vi udførte, er anset til en Værdi af 6, 7 Dre pr. Pund, og i de 6 Dre pr. Pund for den første Mængde, nemlig det indførte Byg, er indbefattet saavel Fragten fra Udførselsstedet som Skibs- og Havneafgiften. Nu ser jeg bort fra Fragten; efter som Indførselen er flet fra Østersøhavne, vilde det, dersom det skulde være ført andetsteds hen, være blevet ført forbi Kjøbenhavn, saa at Fragten fra Niga til Kjøbenhavn maatte medregnes i den Fragt, som skulde være betalt. Derimod, Havne- og Skibsfagiften har dog bidraget til at forøge Værdien. Vi kunne altsaa sige, at Værdien af det indførte Korn er imellem 5 og 6 Dre, saa at det omtrent er 1 Dre pr. Pund, den udførte Byg er mere værd end den indførte. Forholdet derimellem ses altsaa tillige heraf. Nu synes Finanzministeren at antage, at vore indenlandske Bryggerier vilde komme til at bruge mere indenlandsk Byg, dersom Toldafgiften blev paa- laagt, men jeg tror ikke, at Ministeren er tilstrækkelig bekjendt med de virkelige Forhold. Der er, saa vidt mig bekjendt, tidligere i nogle Aar, som ligge noget tilbage, gjort Forsøg af de indenlandske Bryggerier paa at indføre fremmed Maltbyg, men disse Forsøg ere blevne opgivne, fordi de ikke betalte sig; de indenlandske Bryggerier forlyne sig aldeles væsentlig med indenlandsk Maltbyg, og de bruge ogsaa for deres Bedkommende selvfalgelig det bedste Byg, idet vore indenlandske Bryggerier som bekjendt staa paa et betydelig fremskredet Produktionsstrin og ikke ville være tilfredse med et ringere Stof; det kunne de ikke bruge. Det, der indføres og

navnlig er bleven indført i de senere Aar, er derfor udelukkende bleven brugt til Føderstof, men ikke til indenlandske Bryggerier. Der kan altsaa ikke ventes nogen Forandring. Men hvem betaler Føderstofferne? Det er Landmanden, det bliver i Virkeligheden en Afgift for Landmanden og ikke nogen Afgift til Fordel for Landmanden. Det vil have den Virkning, at Landmændene hellere end at sælge deres gode Byg i mange Tilfælde vilde foretrække at fodre det op. Men det som Landmændene under naturligare Forhold staa sig ved at sælge deres eget Byg og købe det ringere for billigere Pris til Føderstof, saa er det til Skade for vort Landbrug at lode dem til at afvige fra den Praxis, som de nu mere og mere ere slaaede ind paa. Dette hvad Bygget angaar. — Hvad Mais angaar, da bruges den dels af Brænderierne og dels som Føderstof i Landbruget. Nu antager Ministeren i Følge Medtænkningerne, at det er den overveiende Del, som bruges i Brænderierne. Jeg tror imidlertid ikke, det er Tilfældet, og jeg tror ogsaa, det fremgaar af den samme Tabel under Bilag III (se Tillæg A, Sp. 1705), at det ikke er Tilfældet. Det vil ses af denne Tabel, at i Aaret 1880, der som bekjendt var et godt Aar og det eneste gode Aar, vi have haft i længere Tid, i hvilket vort Korn haade i Kvantitet og Kvalitet var bedre end i noget af de senere 7—8 Aar, fandt den største Indførsel af Mais Sted. Trækkes Udførsel fra Indførsel, faas omtrent 700,000 Tønder. Allerede i 1881 faldt det ned under 600,000 Tønder. Hertil virkede naturligvis dels Aaret 1880 og dels selve det daarlige Aar 1881. Aaret 1882 var igjen et meget daarligt Aar, i hvilket ligesom i 1880 Høsten blev ødelagt ved uafbrudt Regn. Der virkede selvfalgelig det flette Aar 1881, hvori Kvaliteten af vort eget Byg er bleven daarlig, og ligeledes selve det daarlige Aar 1882. Nettoindførselen af Mais i 1882 faldt ned til under 200,000 Tønder. Med andre Ord, hvad gjorde man i 1882 i Sammenligning med 1880, da vort eget Byg var saa ringe, at det ikke egnede sig til at udføres? Man fodrede det op og sparede paa Maisindførselen, og der blev ikke Mere end 191,000 Tønder Mais tilbage som Nettoindførsel for det Aar. Selv om man nu vil antage, at af disse 191,000 Tønder er den aldeles overveiende Del gaadet til Brænderierne, saa viser det sig dog, at der i det Høfeste er brugt mellem 150,000 og 200,000 Tønder Mais om Aaret til Brænderierne; thi Brænderierne have ikke haft nogen Anledning til i de senere Kornpriser eller nogetomhelst andet Forhold at afvige fra